

המביא אשם פרק ששי בריתות

כד

עין משפט
נר מצוה

למדין מספיקה לה אקדשה: לא אריות. שם יאזר האזר יקרב
להביר: מדין חז' לנפרושי. כלומר דהא ידעין צלי דעמי
לבו עקש דלה' לנפרושי אלא דהוה הפריש הוי: כלשם סוה
שפוטו עדין. שאלמו: אלא דהוה הפריש הוי: כלשם סוה
תלו על פיהם וצו עדין אחרים
והיוסו למתו' הלא לוחו היום עמטו
היהם' לא סמך אגדים דהא יודע
בעלמו שלא אכל וסבר מייחנה סהדי
ומזיו ליה ויאל אשמו לחולין: אלא
לאו כפדי סופס: (ג) וצבור הנסקל
למדין חכמים ל' מזיר דלוי
(ג) אלאש תלוי משום ליהא למימר
לבו טקס הילכך יאל וירעם בעדו:
דכזי הומה פליגי דלף על נכ דרזמו
עדים אמרי רבן קדוש הוא ולבו
טקס: דלמא שור סנקל. דטדע
שלא הרג ית' והיני דמי כנון שבו
הרגו שור האיש שאלמו עליו שבור
זה רבנו כה' לפיט צבולו צריח ולס
כהא מוח רבן דילא הבור וירעה
דפליגי טו' (ג) וצבור הנסקל
במדין חכמים פליגי דלף על נכ דרזמו
עדים אמרי רבן קדוש הוא ולבו
טקס: דלמא שור סנקל. דטדע
שלא הרג ית' והיני דמי כנון שבו
הרגו שור האיש שאלמו עליו שבור
זה רבנו כה' לפיט צבולו צריח ולס
כהא מוח רבן דילא הבור וירעה
דפליגי טו' (ג) וצבור הנסקל

במפריש שני אשמות ל' לאחריית ונתכפר
באחת מהן דשני ידעה עד שיסתאב ויתכפר
ויפלו דמיו לנדבה, מאי מעמא' ע"כ לא (ג) פליגי
ר"ם עליהון דרבנן אלא משום דלא גלי דעתיה
דלבו נוקפו (ג) אבל רבא מכריח חד הוא דאיבעי
ליה לאפרושי מ"ם אפריש תרי דסבר אי
מירכס חדא סיכפרנא באידך חברה וכוון
דגלי דעתיה דלבו נוקפוהי' הואיל וכך (ז) והיה
גמר והקרישו; אמר (ר' יהודה) אמר רב שדיע
חכמים לר"ם באשם תלוי (ג) שדחומו עדין דיצא
ידעה בעדו, מ"ם עד כאן לא פליגי רבנן
עליה (ז) אלא היכא דאפרשיה דע"פ עצמו
(ואמרין לבו נוקפו' אבל היכא דע"פ עדים
אפרשיה לא היה סמך עליו דעדים, דסבר
דלמא אתו אחרים ומזי' לה, מתיב (ז) (בבא)
שור הנסקל אינו כן אם עד שלא נסקל יצא
ונכרה בעדו ה"ד אצ"מא דאתי כי תרי אמרי
דרי' ובי תרי אמרי לא הרג, מאי חזית דציית
לבתרא ציית ליה לקמאי, אלא לאו בעדי
הומה, ודכוותיה נבי אשם תלוי בעדי הומה
ופלוגי' א"ל א"ל אבי' ודלמא שור הנסקל ה"ד
כגון שבא דרון ברלוי (ג) ודכוותיה נבי אשם
תלוי כגון דחוכרה חתיכה אבל היכא
דאפרשיה לאשם תלוי ע"פ עדים לא, בפלוגתא:
אשם תלוי שדחומו עדין (ג) אלוה' (ג) אומר
הוי היא כמנחת קנאות דתניא (ג) נמצא
עדיה וזממן מנחתה תצא לחולין (רבי יוחנן)
אמר ידעה עד שיסתאב ויתכפר ויפלו דמיו
לנדבה, ורבי יוחנן נדמייה למנחת קנאות?
לא דמי: מנחת קנאות לא לכפרה קאתייה
אלא לברר עון, אבל אשם תלוי דלכפרה אתי
מתוך שלבו נוקפו נומר ומקרישו/אמר רבי
כרוספרא: אמר ר' יוחנן שור הנסקל שדחומו
עדין כל המחויק בו וזהו בו אמר (בבא)
מסתברא מעמא דרבי יוחנן כגון דאמרי ליה
רבע שורו, אבל אמרו (ג) רבע שורו הוא
בעצמ מידע ידע' דלא רבע ולא מפקר ליה
ושרח ומייתי עדים, ומאי שנא, קמא דאמר
רבה בר איתי אמר ר' ל' עיר הנדחת שדחומו עדיה כל המחויק בה (ג) וזהו בה ע"כ
נדחת דרכים ניתו כל חד אמר בדעתיה: אנא לא חמאי אורינא-חמא ומפקר
ממוניה אבל תבא דבידיה תריא מילתא היא בעצמ מידע ידע' דלא רבע ולא מפקר
ליה ושרח ומייתי עדים/אמר (בבא) הנותן מתנה לחבירו ואמר הלה אי אפשי בה כל
המחויק בה וזהו בה רבא אמר רבה בר (ג) סאבוה אמר רב ששת ואמר
לה א"ר אבוו אמר רב ששת (ג) מלכל מתנה שאמר לארש שכאת מתנה ליהו' מתנה
זו תיבטל, מבוטלת, אי אפשי בהו' ב' ו' קיימין בשילתן (היא) אינה מתנה (לא אמר כלום)
(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

ש"ס מקובצת
אשמות תלוי
לאחריית: (ג) לא פליגי
ר"ם עלייהו דרבנן
(ג) נוקפו הוא כה' ולי
דעתו דלבו נוקפו סבדי
דו רבא דאיתב' ליה:
ד' חזית היה נסקל:
(ג) שדחומו עדין דוקא
דחמו אבל דחוכמה לא
שאברה החתיכה לא
היא: (ג) עליה דרי'
דאמרין לבו: (ג) רבה
שור את א' נסקל:
(ג) דכוותיה נבי אשם
תלוי כגון דחוכרה
חתיכה על פי עדים
כיון אלא דחוכמה העדים
פליגי רבנן וישתאב
דריעה עד שיסתאב
דמיא דשור הנסקל
אמרי בעדים א"כ
הוי קאמר אבל חוכי
דאפרשיה ע"פ עדים
לא רבא לומר והומו
דאו דרא לא ותי סמך
עלייהו דלמא אתו
אחריני ומזי' ליה
אלא אם דחוכמה ולא
חתיכה החתיכה אפ"ם
עדים פליגי
רבן: (ג) אלוה' (ג) אומר
הוי היא כמנחת קנאות
דתניא (ג) נמצא עדיה
וזממן מנחתה תצא לחולין
אמר ידעה עד שיסתאב
ויתכפר ויפלו דמיו לנדבה,
ורבי יוחנן נדמייה למנחת
קנאות? לא דמי: מנחת
קנאות לא לכפרה קאתייה
אלא לברר עון, אבל אשם
תלוי דלכפרה אתי מתוך
שלבו נוקפו נומר ומקרישו/
אמר רבי כרוספרא: אמר ר'
יוחנן שור הנסקל שדחומו
עדין כל המחויק בו וזהו
בו אמר (בבא) מסתברא
מעמא דרבי יוחנן כגון
דאמרי ליה רבע שורו, אבל
אמרו (ג) רבע שורו הוא
בעצמ מידע ידע' דלא רבע
ולא מפקר ליה ושרח ומייתי
עדים, ומאי שנא, קמא
דאמר רבה בר איתי אמר ר'
ל' עיר הנדחת שדחומו עדיה
כל המחויק בה (ג) וזהו בה
ע"כ נדחת דרכים ניתו כל
חד אמר בדעתיה: אנא לא
חמאי אורינא-חמא ומפקר
ממוניה אבל תבא דבידיה
תריא מילתא היא בעצמ מידע
ידע' דלא רבע ולא מפקר
ליה ושרח ומייתי עדים/
אמר (בבא) הנותן מתנה
לחבירו ואמר הלה אי אפשי
בה כל המחויק בה וזהו בה
רבא אמר רבה בר (ג) סאבוה
אמר רב ששת ואמר לה א"ר
אבוו אמר רב ששת (ג) מלכל
מתנה שאמר לארש שכאת
מתנה ליהו' מתנה זו תיבטל,
מבוטלת, אי אפשי בהו' ב'
ו' קיימין בשילתן (היא) אינה
מתנה (לא אמר כלום) (א) (ב)
(ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י)
(יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז)
(יז) (יח) (יט) (כ)

הבנות הב' (6)
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

במפריש שני אשמות ל' לאחריית ונתכפר
באחת מהן דשני ידעה עד שיסתאב ויתכפר
ויפלו דמיו לנדבה, מאי מעמא' ע"כ לא (ג) פליגי
ר"ם עליהון דרבנן אלא משום דלא גלי דעתיה
דלבו נוקפו (ג) אבל רבא מכריח חד הוא דאיבעי
ליה לאפרושי מ"ם אפריש תרי דסבר אי
מירכס חדא סיכפרנא באידך חברה וכוון
דגלי דעתיה דלבו נוקפוהי' הואיל וכך (ז) והיה
גמר והקרישו; אמר (ר' יהודה) אמר רב שדיע
חכמים לר"ם באשם תלוי (ג) שדחומו עדין דיצא
ידעה בעדו, מ"ם עד כאן לא פליגי רבנן
עליה (ז) אלא היכא דאפרשיה דע"פ עצמו
(ואמרין לבו נוקפו' אבל היכא דע"פ עדים
אפרשיה לא היה סמך עליו דעדים, דסבר
דלמא אתו אחרים ומזי' לה, מתיב (ז) (בבא)
שור הנסקל אינו כן אם עד שלא נסקל יצא
ונכרה בעדו ה"ד אצ"מא דאתי כי תרי אמרי
דרי' ובי תרי אמרי לא הרג, מאי חזית דציית
לבתרא ציית ליה לקמאי, אלא לאו בעדי
הומה, ודכוותיה נבי אשם תלוי בעדי הומה
ופלוגי' א"ל א"ל אבי' ודלמא שור הנסקל ה"ד
כגון שבא דרון ברלוי (ג) ודכוותיה נבי אשם
תלוי כגון דחוכרה חתיכה אבל היכא
דאפרשיה לאשם תלוי ע"פ עדים לא, בפלוגתא:
אשם תלוי שדחומו עדין (ג) אלוה' (ג) אומר
הוי היא כמנחת קנאות דתניא (ג) נמצא
עדיה וזממן מנחתה תצא לחולין (רבי יוחנן)
אמר ידעה עד שיסתאב ויתכפר ויפלו דמיו
לנדבה, ורבי יוחנן נדמייה למנחת קנאות?
לא דמי: מנחת קנאות לא לכפרה קאתייה
אלא לברר עון, אבל אשם תלוי דלכפרה אתי
מתוך שלבו נוקפו נומר ומקרישו/אמר רבי
כרוספרא: אמר ר' יוחנן שור הנסקל שדחומו
עדין כל המחויק בו וזהו בו אמר (בבא)
מסתברא מעמא דרבי יוחנן כגון דאמרי ליה
רבע שורו, אבל אמרו (ג) רבע שורו הוא
בעצמ מידע ידע' דלא רבע ולא מפקר ליה
ושרח ומייתי עדים, ומאי שנא, קמא דאמר
רבה בר איתי אמר ר' ל' עיר הנדחת שדחומו עדיה כל המחויק בה (ג) וזהו בה ע"כ
נדחת דרכים ניתו כל חד אמר בדעתיה: אנא לא חמאי אורינא-חמא ומפקר
ממוניה אבל תבא דבידיה תריא מילתא היא בעצמ מידע ידע' דלא רבע ולא מפקר
ליה ושרח ומייתי עדים/אמר (בבא) הנותן מתנה לחבירו ואמר הלה אי אפשי בה כל
המחויק בה וזהו בה רבא אמר רבה בר (ג) סאבוה אמר רב ששת ואמר
לה א"ר אבוו אמר רב ששת (ג) מלכל מתנה שאמר לארש שכאת מתנה ליהו' מתנה
זו תיבטל, מבוטלת, אי אפשי בהו' ב' ו' קיימין בשילתן (היא) אינה מתנה (לא אמר כלום)
(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

הבנות הב' (6)
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

הבנות הב' (6)
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא
דלמא רבנן כד חזי' אמר
רב טעם אמרי' ל' אמר
רבנן כד חזי' מקבל
ר' אבא אמר רב טעם
ממך: (ג) רש"י ר"ס
אלא וי' וצבור הנסקל
טא דמדין:

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

ג' רבא

